

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 10220/17

ע"א 917/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט א' שטיין

המערערת בע"א 10220/17: דלק ניהול קידוחים (1993) בע"מ

המערערות בע"א 917/18: 1. ישראלמקו ניהול (1988) בע"מ
2. ישראלמקו אויל אנד גז בע"מ

נ ג ד

המשיבים בע"א 10220/17: 1. גיסין את קידר בע"מ
2. פאהן קנה ושות' ורו"ח מיכה בלומנטל
3. דלק קידוחים – שותפות מוגבלת
4. דלק נאמנויות קידוחים בע"מ
5. משרד המשפטים, מחלקת ייעוץ וחקיקה
(כלכלי פיסקאלי)
6. רשות המיסים – פשמ"ג
7. רשות ניירות ערך
8. אריאל ינקו
9. יצחק לסטמן
10. עמיקם רשף
11. דרורה רשף

המשיב בע"א 917/18: פקיד שומה למפעלים גדולים

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בה"פ 41282-10-16 מיום 1.11.2017 שניתן על ידי כב' השופט מגן אלטוביה וערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בה"פ 50869-09-17 מיום 19.12.2017

כ"ב בתמוז התשע"ט (25.07.19)

תאריך הישיבה:

בשם המערערת בע"א
10220/17 המערערות בע"א
917/18:

עו"ד אורי רוזנברג; עו"ד אורי שורק; עו"ד תום
כהנא; עו"ד טלי ירון-אלדר; עו"ד אוהד בוגנים

בשם המשיבים 1-2 בע"א

עו"ד אורי קידר ; עו"ד עמוס נוה : 10220/17

בשם המשיבים 3-4 בע"א
אין התייצבות : 10220/17

בשם המשיבים 5-6 בע"א
10220/17 והמשיב בע"א
עו"ד עמנואל לינדר : 917/18

בשם המשיבה 7 בע"א
עו"ד חגית שפיצר : 10220/17

בשם המשיבים 8-11 בע"א
עו"ד חיים זקס : 10220/17

פסק-דין

1. עניינם של שני הערעורים שבפנינו בפרשנותו וביישומו של סעיף 19(א)(6) לחוק מיסוי רווחים ממשאבי טבע, התשע"א-2001 (להלן ובהתאמה: הסעיף והחוק) שזו לשונו:

"השותף הכללי ישלם בעת הגשת הדוח לפי הוראות פסקה (2) את המס הנובע ממנו, על חשבון המס שחייבים בו השותפים בשותפות הנפט בשנת המס שלגביה הוגש הדוח, לפי שיעור חלקם של השותפים שהם חבר בני אדם, בשותפות הנפט, ושיעור חלקם של השותפים שהם יחידים, באותה שותפות, בתום שנת המס שלגביה הוגש הדוח, ובלבד שלעניין זה יראו את הכנסתם החייבת של היחידים מהשותפות כאילו חל עליה שיעור המס המרבי לפי הוראות סעיף 121 לפקודה, למעט אם הוכח לפקיד השומה כי שיעור המס החל על אותו יחיד נמוך מהשיעור האמור; לעניין פסקה זו יחולו הוראות סעיף 187(א) לפקודה, בשינויים המחויבים;"

לאחר שעיינו בחומר שבפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים, נחה דעתנו כי צדק בית משפט קמא בפסקי דינו, ואנו מאמצים אותם מכוח סעיף 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

2. למעלה מן הצורך נוסף ונבהיר כלהלן:

(-) בהיבט של היסטוריה חקיקתית, יש לקרוא את הסעיף על רקע הסכם פשמ"ג

משנת 2004.

(-) אנו דוחים את "שיטת הממוצע המשוקלל" המוצעת על ידי המערערות.

(-) שלא כטענת המערערות, אין מדובר בחלוקה כמשמעותה בחוק החברות, התשנ"ט-1999 (אשר חלה על השותפות הציבורית מכוח סעיף 65 נד לפקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975), אלא באופן גביית המס ממחזיקי יחידות השותפות בשותפות, כפי שנקבעה על ידי המחוקק בסעיף. איננו סבורים אפוא כי יש לראות בכך "סבסוד" של יחידים על ידי תאגידים, כנטען על ידי המערערות, אלא דרך של תשלום מס, מעין "ניכוי מס במקור" באופן דיפרנציאלי על פי שיעור המס המירבי שחל על יחיד או על חברה, לפי המחזיק.

(-) בית המשפט סבור, כי הסדר שבמסגרתו תישא השותפות במלוא שיעור המס של השותפים, יחידים כחברות, כמתחייב מהסעיף, ולצד זאת או בהמשך לכך, תבצע תשלומי איזון לשותפים שהם תאגידים – אינו בבחינת "חלוקה" כהגדרתה בדין, אלא תוצאה המתחייבת מכך ששולמו מהרווחים תשלומים על חשבון המס. אף איננו רואים קושי בביצוע התשלום בשתי פעימות.

עם זאת, מובהר בזה כי בית המשפט לא מתיימר להמליץ או לקבוע מסמרות לגבי הטכניקה של תשלומי האיזון, וככל שתגלע מחלוקת בין הצדדים בנושא זה, פתוחה להם הדרך לבית המשפט.

3. השותף הכללי בע"א 10220/17 יישא בשכ"ט המשיבים 1-2 (המפקח) בסך 100,000 ₪, ובסך של 30,000 ₪ למשיבים 8-11 בגין ההתדיינות בבית המשפט המחוזי ובערכאה זו.

ניתן היום, כ"ה בתמוז התשע"ט (28.7.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט